riškis, rasta žalvarinės lankinės aguoniniais galais segės dalis.

Be minėto geležinio lazdelinio smeigtuko iš kapo Nr. 18, rasti 5 kryžiniai smeigtukai — 1 kape Nr. 13, 2 kape Nr. 15 ir 3 suardytuose kapuose Kapas Nr. 15 yra taip pat suardytas, tačiau smeigtukai rasti vienoje vietoje ir aiškiai priklauso tam pačiam krūtinės papuošalo komplektui. Prie jų išlikę ir grandinėlių fragmentai. Abu smeigtukai buvę sidabruoti, greičiausiai konuso formos ataugomis. Smeigtuko ilgis beveik 26 cm.

Kape Nr. 13 rastasis smeigtukas yra daug mažesnis. Jo adata nulaužta, kryžmos puoštos koncentriniais ratais. Prie jo išlikusi grandinėlės dalis rodo, kad čia dar turėjo būti arba prikabintas koks pakabutis, arba jis buvo grandinėle sujungtas su kitu smeigtuku. Tokiais koncentriniais ratais puošti abu smeigtukai iš suardytų kapų. Vienas jų dengtas sidabro plokštele.

Drabužių papuošalų grupei turėtų priklausyti žalvarinės įvijos. Kape Nr. 13 įvijos rastos ant mirusiojo krūtinės, atskirai viena nuo kitos. Suardytame kape Nr. 6 rastos šešios 11,8 cm ilgio įvijos, galuose sujungtos 5,5 cm ilgio „T" formos skersinio piūvio plokštelėmis. Plokštelėse yra 6 skylutės įvijoms įtvirtinti. Įvijos susuktos iš trikampio skersinio piūvio vielos, jų skersmuo 0,9 cm. Galimas daiktas, kad tai apgalvio dalis.

Apyrankės juostinės ir įvijinės. Minėta kape Nr. 1 rastoji juostinė apyrankė puošta zigzaginių linijų ir įkartų raštu. Įkartos eina išilgomis ir skersomis linijomis.

Kapuose Nr. 13 ir 17 rasta įvijinių apyrankių fragmentų. Kai kurios jų puoštos trikampiukų ir „eglutės" ornamentu.

Viename suardytame kape rasta maža vaikiška apyrankė, sudaryta iš 2 įvijų. Jos galai smailėjantys ir puošti „eglute".

Dauguma žiedų taip pat įvijiniai. 2 tokie žiedai rasti kape Nr. 6, 1 — sudeginto mirusiojo kape Nr. 3 ir 1 — suardytame kape.

Žiedas iš sudeginto mirusiojo kapo Nr. 2, kaip minėta, yra sukeistais galais ir storėjančia priekine dalimi.

Iš žirgų aprangos dalykų, be minėtos antkaklės, rastos apardytame kape, tarp atsitiktinių daiktų yra dalis geležinių žąslų ir dalis žalvarinio galvos papuošalo, sudaryto iš grandinėlių bei trapecijos formos skardinių plokštelių, kurių centras puoštas 3 apskritais iškilimais.

Remiantis rastaisiais daiktais ir laidosena, Jakštaičių—Meškių senkapis datuotinas X—XI amžiais.

ŠARKŲ (ŠILALĖS RAJ.) SENKAPIS

BRONĖ TAUTAVIČIENĖ

Apie 6 km nuo Šilalės į vakarus-šiaurės vakarus į Kvėdarną einąs vieškelis kerta stambią aukštą kalvą, supamą iš pietų ir rytų plataus slėnio. Kalvos vakariniame gale, šalia kelio, yra se-

nos nedidelės kaimo kapinaitės. Į rytus nuo kapinaičių ir šiaurę nuo vieškelio išliko kelios senos sodybos, o į pietus nuo vieškelio yra ariama kalvos dalis. Kasant bulviarūsius ir ariant lauką, gana dideliame plote nuo seno buvo randama įvairių senienų — kirvių, ietigalių, apyrankių. Pasakota, čia buvus miesto, stovėjus bažnyčios. Dalis ariamo lauko vadinta „žydkapiais". 1971 m. keletas šių radinių pateko į Šilalės kraštotyrininkų rankas ir paaiškėjo, kad čia esama senkapio. Kraštotyrininkas V. Statkevičius informavo apie aptiktąjį senkapį Lietuvos TSR Kultūros ministeriją.

Kadangi senkapį turėjo perkirsti naujas, tiesesnis Šilalės—Kvėdarnos kelias, Lietuvos TSR Kultūros ministerijos muziejų ir kultūros paminklų apsaugos valdyba pavedė Lietuvos TSR Istorijos ir etnografijos muziejui senkapį ištirti. 1972 m. nuo birželio 7 iki liepos 24 d. trijose vietose buvo ištirtas 1126 m^2 plotas ir surasta vieno sudeginto ir 35 nedegintų žmonių kapai. Rudenį — spalio 7—22 d.— Šilalės kraštotyrininkai ištyrė dar 75 m^2 plotą, rado dar keletą paskirų radinių ir suardytų 4 kapų vietas [1]. Tuo būdu iš viso ištirtas 1201 m^2 plotas ir surinkta apie 200 radinių, kurių apie trečdalis yra atsitiktiniai — iš suardytų kapų [2]. Be to, apie 10 dirbinių iš šio senkapio yra Paminklų apsaugos ir kraštotyros draugijos Šilalės rajono skyriuje.

Laidosena. Kasinėjant paaiškėjo, kad, ariant lauką, ir kitų darbų metu daug kapų visiškai sunaikinta, daugelis apardyta. Rytinėje ir šiaurės vakarinėje senkapio dalyje kai kur aptikti paskiri vidutinio dydžio akmenys (iki 50 cm skersmens) ir akmenų vainikų fragmentai. Nerasta nė vieno geriau išlikusio akmenų vainiko, todėl galima tik spėti, kad dalis ar visi kapai buvo apsupti akmenų vainikais. Kai kurie vainikai buvo ovalo formos, iki 4—5 m skersmens.

Aptiktas tik vienas sudeginto mirusiojo kapas senkapio pietinėje dalyje. Čia buvo išlikęs apie 4 m ilgio akmenų vainiko fragmentas. Vainiko šiaurės rytinėje dalyje buvo daugiau degėsių, po degėsiais, kiek žemiau lygio, kuriame padėti vainiko akmenys, apie 50—60 cm skersmens plote, išliko sudegintų kaulų fragmentų. Jokių kitų radinių kape nerasta. Todėl kapo chronologija neaiški. Kapas greičiausiai priklauso I tūkstantmečio pr. m. e. pabaigai ar m. e. I a.

Visi kiti mirusieji laidoti nedeginti, negiliai. Daugumas kapų surasti tuoj po ariamuoju sluoksniu, iš dalies apardyti, dirbant lauką. Kapų duobių kontūrai retai kur ryškiau išsiskyrė. Pavyko nustatyti tik keliolikos kapų duobių dydį. Jos dažniausiai yra apie 2—2,2 m ilgio ir 70—80 cm pločio, apvaliais kampais, kartais beveik apvaliais galais. Mažesnės buvo vaikų kapų duobės. Retkarčiais duobes užpildančioje žemėje pastebima kiek angliukų (k. 3, 13, 14, 27, 33).

[1] Ataskaita ir radiniai yra Lietuvos TSR Istorijos ir etnografijos muziejuje.
[2] Radiniai yra muziejaus archeologijos skyriuje, inv. Nr. Ar 528 : 1—201.

Aiškesnių karstų pėdsakų nepastebėta, nors keliuose kapuose po žalvariniais papuošalais pastebėta medžio.

Mirusiųjų griaučiai beveik visiškai sunykę. Kapuose išlikę tik nežymūs kaulų fragmentai prie žalvarinių papuošalų. Todėl apie griaučių padėtį ir mirusiojo lytį galima spręsti tik iš įkapių ir jų išsidėstymo.

Laidota daugiausia galvomis į pietus-pietvakarius ir šiaurės vakarus-šiaurę. Tik pora mirusiųjų palaidoti galvomis į vakarus (k. 21, 22), o viena moteris galva į pietryčius (k. 8). Atrodo, kad galvomis į pietus-pietvakarius kiek dažniau laidotos moterys. Tačiau aptinkame ir moterų, palaidotų galva į šiaurę (k. 30), taip pat vyrų, palaidotų galva į pietvakarius (k. 31, 34). Sprendžiant iš apyrankių, mirusiųjų rankos buvo sulenktos ir sudėtos ant krūtinės, rečiau juosmens srityje.

Įkapės negausios. Papuošalų aptikta tik tokių, kurie susiję su mirusiojo apranga, papildomai įdėtų — nerasta. Nesilaikyta ir kitų daiktų dėjimo į kapą griežtos tvarkos. Pavyzdžiui, vyro kape 34 ietigalis ir kirvis gulėjo mirusiojo galvos srityje, kape 15 kirvis buvo prie mirusiojo šono, o kape 31 ietigalis ir kirvis gulėjo kapo duobės priešinguose galuose.

Didesniu įkapių gausumu pasižymėjo tik keli geriau išlikę kapai. Iš tokių kapų pirmiausia reikia pažymėti moters kapą Nr 8. Moteris palaidota su iš žalvarinių įvijų sudarytu apgalviu, sidabrine pastorintais ruplėtais galais antkakle bei įvijinėmis apyrankėmis ant rankų ir dviem kryžiniais smeigtukais su grandinėlėmis ant krūtinės. Kitu turtingesnio kapo pavyzdžiu gali būti kapas Nr. 30. Čia palaidota moteris su dviem žalvarinėmis antkaklėmis kūginiais galais, ant abiejų rankų buvo po 4 juostines apyrankes bei žiedas su kryžine „akute", ant krūtinės laiptelinė segė ir geležinis lazdelinis smeigtukas, be to, šalia, jų, 11×13 cm dydžio plotelyje, buvo apie 100 smulkių gelsvų ir žalių karoliukų bei gana daug smulkių žalvarinių grandelių, tarsi nepanaudotų grandinėlei padaryti.

Radiniai. Ir kapų, ir atsitiktiniai radiniai daugiausia blogai išlikę. Dalis atsitiktinių dirbinių yra sulankstyti ar sulaužyti, dalies išliko tik fragmentai. Radiniai, nors negausūs, bet gana įvairūs.

Iš darbo įrankių gausiausią grupę sudaro peiliai, kurių rasta ir vyrų, ir moterų kapuose, kartais net du viename kape (k. Nr. 10, 36). Iš viso jų surinkta daugiau kaip 20. Vyrauja nedideli — keliolikos centimetrų ilgio tiesūs peiliai, bet keliuose vyrų kapuose (k. Nr. 28) rasta ir 25—28 cm ilgio peilių, kuriuos galima laikyti ginklais.

Antrą gana gausią radinių grupę sudaro įmoviniai kirviai, kurių rasta 20 (k. 4, 5, 15, 16, 18, 25, 29, 31, 34, 36 ir 10 atsitiktinių). Jų ilgis svyruoja nuo 13—16 cm iki 23—24 cm. Dalis ilgesnių kirvių yra kiek įsmaugti ties viduriu.

Kitų įrankių rasti tik pavieniai egzemplioriai: pavyzdžiui, vienas galąstuvas (k. Nr. 16), viena yla (k. Nr. 6). Tarp atsitiktinių radinių yra stambus molinis verpstelis ir geležinis dalgis.

Kapuose rastuosius ginklus sudaro tik geležiniai įmoviniai ietigaliai (17 egz.). Jie rasti daugiausia po vieną (k. Nr. 12, 16, 22, 23, 31, 34), rečiau po du (k. Nr. 15, 28, 36). Jie gana įvairaus dydžio (nuo 12—15 cm ilgio iki 35 cm ilgio), dalis turi išilgai plunksnos einančią ryškią iškilą briauną (k. Nr. 28, 31, 34).

Atsitiktinių radinių tarpe yra dviejų antskydžių fragmentai ir geležinio pentino fragmentas; žirgo aprangos daiktų iš viso nerasta.

Daug gausesni ir įvairesni yra papuošalai. Daugumas jų žalvariniai, bet yra keletas ir sidabrinių (dvi antkaklės, segė) arba puoštų sidabru. Papuošalams naudota ir geležis (lazdeliniai smeigtukai, kryžinių smeigtukų adatos).

Apgalviai rasti 3 moterų kapuose (k. Nr. 2, 3 ir 8), bet geriau išliko tik du, nes k. Nr. 2 buvo suardytas, dirbant lauką. Kape Nr. 3 apgalvis buvo iš 5 eilių įvijėlių, kurios apie 5,5 cm ilgio, sujungtos siauromis plokštelėmis su skylutėmis. Įvijų eilių galai užpakalyje pritvirtinti prie 6,5 cm ilgio žalvarinės plokštelės nežymiai įgniaužtais šonais. Jos galuose yra po 5 skylutes siūlams-virvutėms įrišti. Be to, po kaukole, šalia plokštelės, rasta dar 18 cm ilgio, apie 2,3 cm skersmens įvija ir kita 6 cm ilgio įvija. Jos, panašiai kaip 1966 m. tyrinėto Paežerio, Šilalės raj., senkapio moterų kapuose rastosios įvijos prie kaukolės užpakalinės dalies, buvo užpildytos storais vilnoniais siūlais.

Panašus 5 eilių įvijėlių, sujungtų 9 žalvarinėmis siauromis plokštelėmis, apgalvis juosė moters galvą k. Nr. 8. Užpakalyje įvijų eiles jungė 7 cm ilgio ir 2 cm pločio kiek įsmaugta ties viduriu plokštelė, turinti galuose po 5 skylutes. Ir čia, be apgalvio, prie kaukolės užpakalinės dalies buvo 14 cm ilgio ir 2,5 cm skersmens įvija, užpildyta siūlais. Pailgos žalvarinės plokštelės apgalvio įvijoms sujungti pakaušio srityje kapuose aptiktos bene pirmą kartą. Galimas daiktas, kad tokius apgalvius nešiojo tik Jūros pakrančių moterys. Įdomu, kad plokštelių išorinė pusė buvo puošiama iš įkartėlių sudarytu raštu (10 pav.). Todėl galima spėti, kad plaukai jų neuždengdavo.

Apgalviai su plokštelėmis pakaušio srityje iš k. Nr. 3 ir 8 pagal kartu rastus kitus papuošalus (antkaklė pastorintais ruplėtais galais, kryžiniai smeigtukai su geležinėmis adatomis bei apyrankė su trikampe iškilia briauna datuotini V—VI a.).

Gausiau aptikta antkaklių. Iš jų daugiausia (14 egz.) rasta antkaklių kūginiais galais (k. Nr. 17, 24, 27, 28, 30, 32, 33, 35, 39 ir 4 egz. atsitiktiniai). Dar viena tokia antkaklė iš čia yra Šilalėje. Jų rasta ir vyrų (k. 28), ir moterų kapuose. Kartais viename kape yra dvi tokios antkaklės (k. Nr. 30). Antkaklių

kūgeliai aukšti, lankelio šonai pastorinti, kartais puošti įkartomis. Jos turėtų būti datuojamos III—IV a.

Be to, aptiktos 4 antkaklės su kilpele ir kabliuku (k. Nr. 1, 11 ir 2 atsitiktinės) bei 2 sidabrinės pastorintais praeinančiais galais antkaklės (k. Nr. 8 ir atsitiktinė), kurių viena ruplėtais galais (k. Nr. 8).

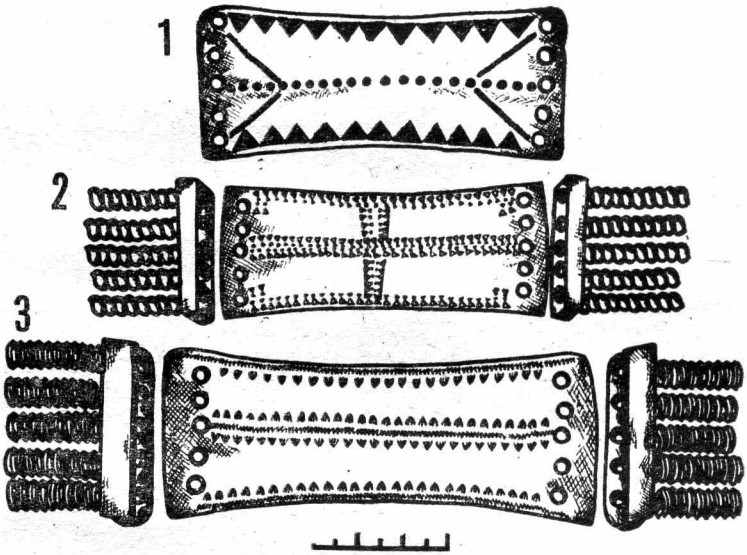

10 pav. Apgalvių plokštelės: 1 — iš kapo Nr. 2, 2 — iš kapo Nr. 8, 3 — iš kapo Nr. 3.

Mažai kapuose buvo karolių. Trijuose kapuose rasta po 1—2 nedidelius gintaro karoliukus (k. Nr. 13, 17, 23), k. 19 — vienas mėlyno stiklo karoliukas. Tik k. Nr. 30 ant krūtinės nedideliame plotelyje rasta apie 100 smulkių gelsvų ir žalių karoliukų.

Gana įvairios ir aptiktosios segės. Jų tarpe yra kelios laiptelinės (k. Nr. 22, 30), fragmentas lankinės žieduotosios segės su buožele virš įvijos (k. Nr. 16), kelios lankinės segės lenkta kojele (k. Nr. 19, 21 ir atsitiktinės, kurių tarpe yra viena sidabrinė), taip pat keletas lankinių segių sulieta užkaba, kurių tarpe yra viena ilgakojė segė (k. 4). Kape Nr. 28 rasta segė, kuriai analogiškų dar nežinome. Tai lankinė segė su buožele virš įvijos ir žiedeliais puoštu lankeliu. Ji primena IV—V a. lankines žieduotąsias seges, tačiau jos kojelė trumpa, plokščia, su 4 plokščiais lapeliais-spinduliais. Kojelė buvusi papuošta sidabrine viela (11 pav.). Segės kojelė, matyt, daryta, sekant segėmis žvaigždine ar vėduokline kojele. Todėl Šarkų k. Nr. 28 segė turėtų priklausyti V a. ar VI a.

Įvairūs ir čia surastieji smeigtukai. Daugiausia aptikta geležinių lazdelinių smeigtukų. Jų rasta ir vyrų, ir moterų kapuose, ir turtinguose įkapių kapuose (k. Nr. 30), ir visiškai neturtinguose kapuose (k. Nr. 5, 10, 13, 14, 22, 26, 31) ir keletas atsitiktinių. Kartais viename kape randami net du tokie smeigtukai (k. Nr. 13). Daugumas jų labai sunykę, dažnai kape išlikę tik smulkūs jų fragmentai.

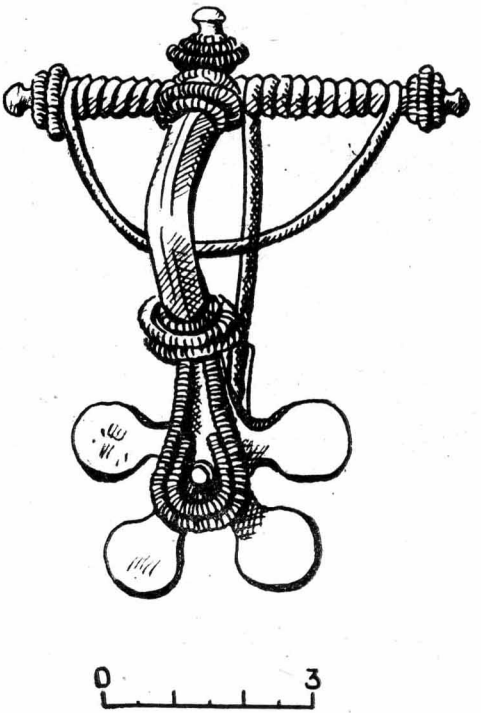

11 pav. Segė iš kapo Nr. 28.

Kape Nr. 6 rasti du 14 cm ilgio žalvariniai nuokamieniai smeigtukai.

Kape Nr. 8 rasti du jau minėti kryžiniai smeigtukai žalvarinėmis sidabru puoštomis galvutėmis ir geležinėmis adatomis. Tokių smeigtukų rasta Lumpėnų, Jazdaičių, Maudžiorų, Paežerio, Veršvų senkapiuose; jie datuojami IV—V a.[3]. Smeigtukai sujungti grandinėlėmis, pakabučiais. Sunykusių grandinėlių ir ažūrinių pakabučių fragmentai rasti k. Nr. 17.

[3] **W. Gaerte,** Urgeschichte Ostpreussens, Königsberg, 1929, p. 230, pav. 176 c; Lietuvių liaudies menas. Senovės lietuvių papuošalai. I knyga, Vilnius, 1958, pav. 272, 273; **V. Valatka,** Telšių kraštotyros muziejaus moksliniai pasai.— „Muziejai ir paminklai", 1969, p. 28—30.

Tarp atsitiktinių radinių yra vienas nedidelis žalvarinis žiedinis smeigtukas su kilpele virš įvijos, o k. Nr. 5 rastas tokio geležinio smeigtuko fragmentas.

Gausią papuošalų grupę sudaro apyrankės, kapuose jų randama kartais po 2, o k. Nr. 30 — net 8 egzemplioriai. Daugiausia rasta įvairaus piūvio juostinių apyrankių — 37 egz. (k. Nr. 16, 17, 19, 20, 25, 30, 32, 34—39 ir 12 atsitiktinių), be to, 7 tokios apyrankės yra Šilalėje. Dauguma jų puoštos geometriniu raštu.

Žymiai mažiau — tik 4 egzemplioriai — rasta įvijinių apyrankių (k. Nr. 8, 11). Kape Nr. 11 rastosios apyrankės yra 6 apvijų, o kape Nr. 8 rastosios apyrankės turi po 13 apvijų iš siauros pusapvalės juostelės. Panašių apyrankių buvo rasta anksčiau Rubokų, Šernų ir kituose kapinynuose.

Trečią apyrankių grupę sudaro storagalės apyrankės, kurių rasta 7 (k. Nr. 6, 10, 19, 21 ir 3 atsitiktinės). Kapuose Nr. 3 ir 6 rasta po vieną siaurą apyrankę su masyvia trikampe iškila briauna.

Kapuose Nr. 1 ir 5 rastos juostinės apyrankės iš apie 2,5 cm pločio gana plonos juostelės. Apyrankės pakraščiais ir ties viduriu eina išilginė žema apvali briaunelė.

Paskutinę negausią papuošalų grupę sudaro žiedai. Rasta keletas įvijinių žiedų (k. Nr. 6, 7, 10, 11), o kape Nr. 30 — juostinis žiedas su kryžiaus formos „akute".

Be suminėtų papuošalų, įrankių, ginklų, Šarkuose rasta dar keletas lipdytų puodų šukių ir pora geležinių sagčių.

Chronologija. Ankstyviausiems kapams būdingos antkaklės kūginiais galais, laiptelinės segės, kai kurios juostinės apyrankės. Šie papuošalai rodo, kad dalis nedegintų mirusiųjų laidota Šarkuose III—IV a. Tuo tarpu nuokamieniai smeigtukai, storagalės apyrankės, antkaklės pastorintais praeinančiais galais, lankinės segės lieta užkaba rodo, kad čia dar laidota V a. ir, gal būt, VI a. Dauguma kapų turėtų priklausyti IV—V a.

Taigi Šarkuose būta III—V a. senkapio, kuriame kapai greičiausiai buvo apsupti akmenų vainikais. Todėl senkapis užėmė gana didelį plotą, kapai toliau vienas nuo kito, jų duobės negilios. Inventorius, ypač papuošalai (antkaklės kūginiais galais, laiptelinės segės, įvijinės apyrankės, kryžiniai smeigtukai su geležinėmis adatomis ir kt.), artimi pajūrio srities senkapiams, kuriuose kapai apjuosti akmenų vainikais. Tačiau čia nėra šiems kapinynams būdingų molinių miniatiūrinių puodelių, maža dalgių. Matyt, taip yra todėl, kad senkapis yra kapų su akmenų vainikais srities pačiame rytiniame pakraštyje. Tyrinėjimai Šarkuose parodė, kad ši kultūrinė sritis siekė Jūros pakrantes.

Kartu reikia pažymėti, kad V—VI a. Šarkų senkapyje gausiau papuošalų, kurie labiau būdingi žemaičiams, negu pajūrio ar pamario sričiai. Tai tokie dirbiniai, kaip apgalviai iš žalvarinių įvijų, stambios įvijos pakaušio srityje, nuokamieniai smeigtukai. Gali-

me spėti, kad V—VI a. Jūros pakrantės pradėjo įsilieti į žemaičių etnokultūrinę sritį. Tai tarsi patvirtina IX—XIII a. žemaitiški senkapiai Jūros pakrantėse (Bikavėnai, Didkiemis, Lileikėnai, Paragaudis).

Galimas daiktas, kad ir Šarkuose yra vėlesnių kapų, negu VI a. Atrodo, jų reikėtų ieškoti arčiau šalia vieškelio esančių kaimo kapinaičių.

PARAGAUDŽIO (ŠILALĖS RAJ.) SENKAPIS

VITAS VALATKA

Telšių kraštotyros muziejus 1973 m. nuo birželio 14 d. iki liepos 27 d. tyrinėjo Šilalės raj. Paragaudžio kaimo senkapį, esantį šalia Kvėdarnos miestelio ariamame lauke.

Senkapis yra visai nežymioje kalvelėje su žvyringu gruntu. Mirusieji laidoti jos pietryčių, pietų ir pietvakarių šlaituose. Buvo ištirta didesnioji dalis senkapio, 654 m^2 plotas, surasta 71 kapas ir konstatuota 91 suardyto kapo pėdsakai. Žmonių griaučiai kapuose neišsilaikę, išskyrus mažus jų fragmentus prie žalvarinių dirbinių.

Dominuoja pavieniai kapai. Mirusieji guldyti į skobtinius ąžuolinius karstus aukštielninki, ištiestomis kojomis ir įvairiai sudėtomis rankomis.

Karstai nuleisti į 190—230 cm ilgio (vaikų — 120—160 cm), 50—60 cm pločio ir 40—80 cm gylio duobes.

Mirusieji guldyti įvairiomis kryptimis pasaulio šalių atžvilgiu. Dominuoja, kaip ir Maudžiorų (Kelmės raj.) senkapyje, koncentriškas šonu į kapinyno centrą — kalvos viršūnę orientavimas. Vyrai daugiausia guldyti galvomis į rytus, pietryčius ir pietvakarius, atsižvelgiant į kapo geografinę padėtį kalvos viršūnės atžvilgiu. Moterys guldytos visai priešingai — daugiau laikantis vakarų krypties. Tačiau yra nemaža kapų, kur ir moterys orientuotos galvomis ta pačia kryptimi, kaip ir vyrai. Vyrų kapų orientuota į vakarų pusę visai nedaug, bet vis dėlto yra.

Tik du kapai buvo dvigubi. Kape Nr. 20 vienoje 90 cm pločio duobėje vienas šalia kito buvo paguldyti dviejų vaikų karsteliai. Prie duobės šiaurės vakarų krašto buvęs palaidotas berniukas, kurio galva orientuota į šiaurės rytus, o prie pietryčių krašto — mergaitė, kurios galva orientuota į pietų vakarus. Abu kapai turtingi įkapių.

Antras dvigubasis kapas Nr. 59 išsiskyrė savo laidosena. 70 cm gylio, 50 cm pločio ir apie 200 cm ilgio duobėje buvo paguldytas ąžuolinis skobtinis karstas, kurio galvos galas buvo orientuotas tiesiog į vakarus. Ant karsto viršaus galvos gale buvusi padėta geležinė yla su mediniu koteliu. Karsto viduje buvęs moters la-